

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 149/20
V Luxemburgu 3. decembra 2020

Rozsudok vo veci C-62/19
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București
prin Primar General a Consiliul General al Municipiului București

**Služba spočívajúca v priamom spojení klientov a vodičov taxislužby
prostredníctvom elektronickej aplikácie predstavuje službu informačnej
spoločnosti, pokiaľ nie je neoddeliteľnou súčasťou celkovej služby, ktorej hlavným
prvkom je poskytovanie prepravy**

Star Taxi App SRL je obchodná spoločnosť so sídlom v Bukurešti prevádzkujúca aplikáciu pre smartfóny, ktorá priamo skontaktuje užívateľov taxislužby s vodičmi taxislužby. Táto aplikácia umožňuje vyhľadávanie, pomocou ktorého sa ponúkne zoznam dostupných vodičov na vykonanie jazdy. Zákazník si tak môže vybrať vodiča z tohto zoznamu. Táto spoločnosť neodosiela objednávky vodičom taxislužby a neurčuje cenu jazdy, ktorá sa platí priamo vodičovi na konci jazdy.

Dňa 19. decembra 2017 mesto Bukurešť prijalo rozhodnutie č. 626/2017, ktoré rozšírilo povinnosť získať predchádzajúce povolenie na činnosť „dispečingu“ na prevádzkovateľov takých počítačových aplikácií, ako je Star Taxi App. Za porušenie tejto právnej úpravy bola spoločnosť Star Taxi App uložená pokuta vo výške 4 500 RON (približne 929 eur).

Keďže sa však Star Taxi App domnievala, že jej činnosť predstavuje službu informačnej spoločnosti, na ktorú sa uplatňuje zásada zákazu predchádzajúceho povolenia stanovená smernicou o elektronickom obchode¹, podala na Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť, Rumunsko) žalobu o neplatnosť rozhodnutia č. 626/2017.

Za týchto okolností sa Tribunalul București pýta Súdneho dvora, či služba spočívajúca v tom, že prostredníctvom elektronickej aplikácie priamo spája zákazníkov a vodičov taxislužby, predstavuje službu informačnej spoločnosti. V prípade kladnej odpovede sa uvedený súd pýta Súdneho dvora, či taká právna úprava, ako je rozhodnutie č. 626/2017, je v súlade s právom Únie².

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor najprv poznamenáva, že služba, ktorú ponúka Star Taxi App, zodpovedá definícii „služby informačnej spoločnosti“ smernice o elektronickom obchode, pretože táto služba sa poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronicky a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služby. V tejto súvislosti nie je podstatné, že takáto služba sa bezodplatne poskytuje osobe, ktorá sa chce prepraviť alebo sa prepravuje v rámci mesta, keďže vedie k tomu, že medzi poskytovateľom tejto služby a každým vodičom oprávnenej taxislužby dochádza k uzavretiu zmluvy o dodaní služieb spojenej s tým, že tento vodič platí mesačné predplatné.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

² Konkrétne články 1 a 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1), články 3 a 4 smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399), články 9, 10 a 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36), ako aj článok 56 ZFEÚ.

Podľa judikatúry Súdneho dvora³ sa však služba nemusí považovať za takú, ktorá patrí pod pojem „služba informačnej spoločnosti“, hoci spĺňa charakteristiky, ktoré obsahuje táto definícia. O taký prípad ide najmä vtedy, ak je zrejmé, že táto sprostredkovateľská služba tvorí neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je služba s inou právnou kvalifikáciou.

V tejto súvislosti Súdny dvor poznamenáva, že služba poskytovaná spoločnosťou Star Taxi sa pridáva k už existujúcej a organizovanej taxislužbe. Okrem toho poskytovateľ si nevyberá vodičov taxislužby, nestanovuje cenu jazdy ani nevyberá jej platbu, ani nevykonáva kontrolu kvality vozidiel a ich vodičov, či správania sa týchto vodičov. Z uvedeného vyplýva, že táto služba sa nemôže považovať za neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je poskytovanie prepravy.

Súdny dvor ďalej posúdil, či taká právna úprava, ako je rozhodnutie č. 626/2017, je v súlade s právom Únie.

Súdny dvor najprv overil, či toto rozhodnutie predstavuje technické pravidlo. Smernica „o postupe pri poskytovaní informácií“⁴ stanovuje, že členské štáty okamžite oznámia Komisii všetky návrhy „technických predpisov“. Vnútroštátna právna úprava týkajúca sa „služby informačnej spoločnosti“ sa kvalifikuje ako „technický predpis“, pokiaľ osobitne upravuje služby informačnej spoločnosti a povinne sa uplatňuje najmä pri poskytovaní dotknutej služby alebo jej používaní v členskom štáte alebo v jeho väčšej časti.

Vzhľadom na to, že rumunská právna úprava vôbec neuvádza služby informačnej spoločnosti a vzťahuje sa bez rozlišovania na všetky druhy služieb „dispečingu“ bez ohľadu na to, či sa poskytujú telefonicky alebo počítačovou aplikáciou, Súdny dvor dospel záveru, že nepredstavuje „technický predpis“. Z toho vyplýva, že povinnosť predchádzajúceho oznámenia návrhov „technických predpisov“ Komisii sa na takúto právnu úpravu neuplatňuje.

Súdny dvor pripomína, že smernica o elektronickom obchode zakazuje členským štátom podmieniť prístup k činnosti poskytovateľa „služieb informačnej spoločnosti“ a jej výkon systému predchádzajúceho povolenia alebo akejkoľvek inej požiadavke s rovnocenným účinkom. Tento zákaz sa však nevzťahuje na režimy povolenia, ktoré sa osobitne a výlučne netýkajú „služieb informačnej spoločnosti“, čo je prípad rozhodnutia č. 626/2017.

Smernica „o službách“⁵ oprávňuje členské štáty za určitých podmienok podriaďiť prístup k výkonu služby tomuto režimu. Tieto podmienky sú: nediskriminačný charakter tohto režimu, jeho opodstatnenosť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu a neexistencia menej reštriktívneho opatrenia umožňujúceho dosiahnuť ten istý cieľ.

V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že príslúcha vnútroštátnemu súdu, aby overil, či existujú naliehavé dôvody všeobecného záujmu, ktoré opodstatňujú systém povolenia služieb „dispečingu“ pre taxislužbu. Pokiaľ sa však vydanie povolenia podmieňuje splnením nevhodných technologických požiadaviek pre dotknutú službu, potom systém povolenia nezodpovedá kritériám, ktoré sú odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu.

Súdny dvor dospel k týmto záverom:

Po prvé **služba spočívajúca v priamom spojení klientov a vodičov taxislužby prostredníctvom elektronickej aplikácie predstavuje „službu informačnej spoločnosti“, pokiaľ nie je neoddeliteľne spojená s taxislužbou, takže netvorí jej integrálnu súčasť.**

Po druhé **právna úprava miestneho orgánu, ktorá podriaďuje poskytovanie „služby informačnej spoločnosti“ získaniu predchádzajúceho povolenia, ktorému už podliehajú iní**

³ Rozsudok z 19. decembra 2019, Airbnb Ireland, (C-390/18 bod 50, pozri tiež TK 162/19), a rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, (C-434/15, body 38 až 44, pozri tiež TK 136/17).

⁴ Pozri poznámku pod čiarou 2.

⁵ Články 9 a 10 smernice 2006/123/ES.

poskytovateľa služieb rezervácie taxislužby, nepredstavuje „technický predpis“ v zmysle smernice „o postupe pri poskytovaní informácií“.

Po tretie smernica o elektronickom obchode nebráni tomu, aby sa na poskytovateľa „služieb informačnej spoločnosti“ uplatnil systém predchádzajúceho povolenia vzťahujúci sa na poskytovateľov ekonomicky rovnocenných služieb, ktoré nepredstavujú služby informačnej spoločnosti.

Po štvrté smernica o „službách“ bráni uplatneniu tohto systému povolenia, pokiaľ jeho podmienky nie sú v súlade s ňou stanovenými kritériami, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106